

УДК 55.092

**ПАМ'ЯТІ
ВОЛОДИМИРА ЮРІЙОВИЧА ЗОСИМОВИЧА**

04.12.1933–25.05.2022

З глибоким сумом сповіщаємо, що 25 травня 2022 р. на 89 році пішов з життя доктор геолого-мінералогічних наук, завідувач відділу стратиграфії і палеонтології кайнозойських відкладів, видатний геолог, відомий фахівець-стратиграф та палеонтолог-малаколог, голова Відділення стратиграфії та палеонтології Інституту геологічних наук, віцепрезидент Палеонтологічного товариства України, голова спеціалізованої вченої ради Д 26.162.01, голова Палеоген-неогенової підкомісії, член Бюро та член Науково-редакційної ради Національного стратиграфічного Комітету України, член закордонних Стратиграфічних комітетів, головний редактор Дніпровсько-Донецької серії аркушів Держгеолкарти-200, консультант з питань

стратиграфії палеогенових і неогенових відкладів Північної України, автор концепції Субпаратетису, автор виділення регіональних та багатьох місцевих стратонів Північноукраїнської палеоседиментаційної провінції, автор та співавтор стратиграфічних схем палеогенових і неогенових відкладів Північної України, співавтор «Стратиграфічного кодексу України», член редколегій фахових видань ІГН, автор та співавтор понад 200 наукових праць.

Відомий український учений, Володимир Юрійович Зосимович, народився 4 грудня 1933 р. на Донбасі (с. Залізне Держинського р-ну Донецької обл.). Під час війни разом із батьками переїхав до м. Кемерове. У 1948 р. повернувся до України (м. Кадіївка Луганської області), де закінчив середню школу. Восени 1952 р. вступив на геологічний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, який закінчив 1957 р. за спеціальністю «геологічна зйомка та пошуки родовищ корисних копалин». Після завершення навчання Володимир Юрійович залишився працювати у науково-дослідному секторі при університеті. Під час виконання геологознімальних робіт у межах територій аркушів «Слов'янськ», «Київ», «Харків», «Куп'янськ» В. Ю. Зосимович зібрав велику кількість фактичного матеріалу з вивчення палеогенових відкладів Дніпровсько-Донецької западини, їх стратиграфії та фауністичної характеристики. Результатом цієї великої праці у 1966 р. став захист його кандидатської дисертації «Олигоценные отложения краевых частей Днепровско-Донецкой впадины». Після успішного захисту з 1967 до 1972 р. Володимир Юрійович працював науковим співробітником Геологічного музею Центрального науково-природничого музею АН УРСР, а з 1972 р. й донині доля В. Ю. Зосимовича була пов'язана з Інститутом геологічних наук НАН України: тут він пройшов шлях від ученого секретаря Інституту до завідувача відділу. 1992 р. блискуче захистив докторську дисертацію «Верхний эоцен, олигоцен и миоцен Субпаратетиса». Ця робота стала етапною в науковому доробку Володимира Юрійовича, її головним результатом було виділення Субпаратетису як самостійної структурно-

фаціальної провінції, що простягалася теренами сучасної південної Прибалтики, південної Білорусі, північної України та півдня європейської частини Росії. Сам Субпаратетис був визначений автором як система морів-проток, що в другій половині палеогену з'єднувала морські басейни Північної Атлантики з басейнами південної окраїни Східно-європейської платформи, а в міоценовий час – як система прісноводних водойм типу озеро-море. Цей Великий озерний етап у неогеновій історії Субпаратетису автор розглядав як аналог палеоландшафтів неогенової історії Зауралля.

Володимир Юрійович є співавтором оновлених стратиграфічних схем палеогенових і неогенових відкладів Північної України, зокрема, регіоярусної шкали палеогену, обґрунтування кореляції регіоярусів з ярусами Міжнародної стратиграфічної шкали та побудови оновлених місцевих стратиграфічних схем Дніпровсько-Донецької западини, Українського щита та окраїн Донецької складчастої споруди. У палеогені він обґрунтував виділення обухівського, межигірського та берецького регіоярусів, у неогені – новопетрівського регіоярису, а також разом з колегами – деяких місцевих стратонів.

Володимир Юрійович є автором понад 200 наукових праць, у тім числі співавтором багатьох монографічних зведень, енциклопедичних видань, двох видань Стратиграфічного кодексу України (1997 та 2012 рр.). А також співавтор таких праць, як “Географічна енциклопедія України. Т. 2. Неогенова система. Неогеновий період” (1990); “Географічна енциклопедія України. Т. 3. Палеогенова система. Палеогеновий період” (1993); “Стратиграфічний кодекс України” (1997). Дослідження В. Ю. Зосимовича мають широкий практичний аспект. Зокрема, Володимир Юрійович був відповідальним виконавцем та керівником наукового супроводу робіт з виконання теми «Держгеолкарта-200», виступав редактором багатьох карт палеогенових і міоценових відкладів Північної України, був членом Науково-Редакційної ради НСК України, редактором багатомного видання «Геологічні пам'ятки України».

Багаторічна плідна праця Володимира Юрійовича була неодноразово відзначена нагородами, зокрема, медаль ім. В. І. Лучицького за заслуги у розвідці надр України (Державна геологічна служба України), звання і медаль «Почесний розвідник надр» (Державна геологічна служба України), медаль «За заслуги 1 ступеня» (Всеукраїнська громадська організація «Спілка геологів України») тощо. Основним напрямом наукових досліджень науковця залишалися ретельне вивчення стратиграфічного обсягу та літологічних особливостей палеогенових і неогенових відкладів України та суміжних територій, вдосконалення місцевих та регіональних стратиграфічних шкал палеогену, обґрунтування стратиграфічних підрозділів різного рангу та відповідна розробка нових стратиграфічних схем різного масштабу. Окремою сторінкою наукового життя Володимира Юрійовича є Палеонтологічне товариство при Відділенні наук про Землю НАН України, віцепрезидентом якого він був упродовж 30 років. Підготовка та проведення щорічних сесій Товариства, випуск збірників наукових праць за ці роки ніколи не обходилися без його діяльної участі.

Висловлюємо глибоке співчуття родині, друзям та колегам.
Вічна пам'ять!

*Рада УПТ НАН України,
редколегія збірника*